

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 15 юли 2013 година

за упълномощаване на някои държави членки да ратифицират или да се присъединят в интерес на Европейския съюз към Протокола за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г. и да направят декларация относно прилагането на съответните вътрешни правила от правото на Съюза

(2013/434/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът работи за установяването на общо съдебно пространство въз основа на принципа на взаимно признаване на съдебни решения.
- (2) Протоколът от 12 септември 1997 г. (наричан по-долу „Протоколът от 1997 г.“) за изменение на Виенската конвенция от 21 май 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда (наричана по-долу „Виенската конвенция“) беше договорен с оглед на осигуряването на по-добро обезщетение на пострадалите от вреди, причинени от ядрени аварии. Следователно е желателно разпоредбите на Протокола от 1997 г. да се прилагат в държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция.
- (3) Съюзът има изключителна компетентност по отношение на членове XI и XII от Виенската конвенция, изменена с Протокола от 1997 г., доколкото тези разпоредби засягат правилата, установени в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽¹⁾. От 10 януари 2015 г. Регламент (ЕО) № 44/2001 ще бъде заменен от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по

граждански и търговски дела⁽²⁾. Държавите членки запазват своята компетентност по въпросите, уредени с Протокола от 1997 г., които не засягат правото на Съюза. Предвид предмета и целта на Протокола от 1997 г. приемането на разпоредбите от протокола, които попадат в рамките на компетентност на Съюза, не може да бъде изолирано от разпоредбите, които попадат в рамките на компетентност на държавите членки.

- (4) Виенската конвенция и Протоколът от 1997 г. не са отворени за участие от страна на регионални организации за икономическа интеграция. В резултат на това Съюзът не е в позиция да стане договаряща се страна по Протокола от 1997 г.
- (5) Поради тази причина държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция и не са ратифицирали Протокола от 1997 г. преди присъединяването си към Съюза, следва да бъдат упълномощени да ратифицират или да се присъединят в интерес на Съюза към Протокола от 1997 г.
- (6) Дванадесет от държавите — членки на Съюза, а именно Белгия, Германия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Нидерландия, Португалия, Словения, Финландия, Швеция и Обединеното кралство са договарящи се страни по Парижката конвенция от 29 юли 1960 г. за отговорността на трети страни в областта на ядрената енергетика, изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и с Протокола от 16 ноември 1982 г. (наричана по-долу „Парижката конвенция“). Парижката конвенция въвежда режим за обезщетение на пострадалите от вреди, причинени от ядрени аварии, основан на принципи, сходни с тези на Виенската конвенция. Протоколът от 12 февруари 2004 г. (наричан по-долу „Протоколът от 2004 г.“) за изменение на Парижката конвенция осигурява по-добро обезщетение за вреди, причинени от ядрени аварии. С решения

⁽¹⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр.1.

⁽²⁾ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

2004/294/ЕО⁽¹⁾ и 2007/727/ЕО⁽²⁾ на Съвета държавите членки, които са договарящи се страни по Парижката конвенция, бяха упълномощени да ратифицират или да се присъединят към Протокола от 2004 г. в интерес на тогавашната Общност. Ето защо има обективно основание това решение да не бъде адресирано към държавите членки, които са договарящи се страни по Парижката конвенция и не са договарящи се страни по Виенската конвенция.

- (7) Освен това пет от държавите — членки на Съюза, а именно Ирландия, Кипър, Люксембург, Малта и Австрия, не са договарящи се страни нито по Виенската, нито по Парижката конвенция. Предвид факта, че Протоколът от 1997 г. внася изменения във Виенската конвенция и че Регламент (ЕО) № 44/2001 упълномощава държавите членки, обвързани от посочената конвенция, да продължат да прилагат предвидените в нея правила относно юрисдикцията и относно признаването и изпълнението, има обективно основание настоящото решение да бъде адресирано единствено към държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция. В съответствие с това Ирландия, Кипър, Люксембург, Малта и Австрия следва да продължат да спазват правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 44/2001, и да ги прилагат в областта, която е обхваната от Виенската конвенция и от Протокола от 1997 г. за изменение на тази конвенция.
- (8) В резултат на това разпоредбите на Протокола от 1997 г. ще се прилагат по отношение на Съюза единствено от тези държави членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция към момента на приемане на настоящото решение.
- (9) Правилата за признаване и изпълнение на съдебни решения, определени в член XII от Виенската конвенция и изменени с член 14 от Протокола от 1997 г., не следва да се прилагат с предимство пред правилата, уреждащи процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения, установени с Регламент (ЕО) № 44/2001. Следователно държавите членки, които са упълномощени с настоящото решение да ратифицират или да се присъединят към Протокола от 1997 г., следва да направят декларацията, предвидена в настоящото решение, за да се гарантира прилагането на подходящите правила на Съюза.
- (10) Обединеното кралство и Ирландия, към които се прилага Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, участват в приемането и прилагането на настоящото решение.

- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на това решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Съветът упълномощава България, Чешката република, Естония, Литва, Унгария, Полша и Словакия да ратифицират или да се присъединят в интерес на Съюза към Протокола от 12 септември 1997 г. за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г.

Текстът на Протокола от 1997 г. е приложен към настоящото решение.

Член 2

Съветът упълномощава България, Чешката република, Естония, Литва, Унгария, Полша и Словакия да направят следната декларация:

„Съдебните решения по въпроси, уредени с Протокола от 12 септември 1997 г. за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г., които са постановени от съд на държава — членка на ЕС, която е договаряща се страна по Протокола, се признават и изпълняват в [име на държавата членка, която прави декларацията] в съответствие с приложимите по предмета на делото правила на Европейския съюз.“

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящото решение са Република България, Чешката република, Република Естония, Република Литва, Унгария, Република Полша и Словашката република, в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2013 година.

За Съвета
Председател
V. JUKNA

(1) ОВ L 97, 1.4.2004 г., стр. 53.

(2) ОВ L 294, 13.11.2007 г., стр. 23.